

kan have Ret, det er jo for øvrigt ikke noget nyt Spørgsmaal, det var jo fremme i 1870, og siden har det været fremme gentagne Gange, saa den ærede Taler vil heller ikke i saa Henseende savne Forarbejde. — Naar det ærede Medlem bemærkede, at Generalsekretariatet slet ikke staar i Forbindelse med det parlamentariske System, saa har jeg ogsaa kun sagt, at man satte det i 1870 i Forbindelse med det, men lod det den Gang falde og beroligede sig med, at naar det parlamentariske System kom, sit man ogsaa nok, hvad der var nødvendigt til at udøve det. — Den ærede Landsstingsmand for 1ste Kreds behøver for Resten ikke at belære mig om, at det for Troens Stabelse ikke kommer an paa, om vi have en mere eller en mindre troende Departementchef. Jeg har for Resten slet ikke brugt dette Udtryk troende, jeg har i det højeste brugt Udtrykket Konfession, men man kan jo meget godt — her vil jeg tillade mig at belære det ærede Medlem — høre til en Konfession uden at have nogen Tro; man kan jo rent formelt tilhøre en Konfession, uden at man virkelig i inderste og dybeste Forstand kan siges at dele den Kirkes Tro, hvortil man hører. Saa ensfoldig er jeg ikke, at jeg ikke nok ved, at Troens Stabelse ikke afhænger af, om man har en troende Departementchef eller ikke, det har jeg heller ikke talt om. Men saa gif den ærede Taler igen noget videre og sagde, at vi kunde vente, at der blev ansat en Mand, som tilhørte en ganske anden Konfession, jeg ved ikke, om han brugte Udtrykket Muhamedaner, det gjorde han maaske ikke, men han nævnte adskillige Sætter. Jeg kan særdeles godt tænke mig, at der kan være mange Nuancer, ja, det vide vi, der er i den protestantiske Opfattelse, men efter den offentlige Mening, idet den overvejende Del af Folket hører til Folkekirken, skulde man dog ikke tro, at det kunde komme dertil, at man ansatte en Muhamedaner, en Jøde eller en, der aabent bekendte sig som Fritænder, som kirkelig Departementchef, det tvivler jeg dog noget om. Derimod indrømmer jeg, at det kan være noget ganske andet paa andre Brancher, hvor der er andre Hensyn at tage end de egentlig konfessionelle. — Den ærede Taler bemærkede fremdeles, at der skulde jo kun være et Registreringskontor oppe i Ministeriet. Ja, der er det, jeg tror den ærede Taler ser noget fejl. Jeg skønner ikke rettere, end at det dog har sin Interesse, at den paagældende Mand har nogen Forstand, hvad enten han er troende eller ikke-troende, paa de kirkelige Bevægelser og paa, hvad der rører sig, og ogsaa har nogen Interesse

derfor. Det kan man jo godt have, fordi man ikke i inderste Forstand kan kaldes troende. Jeg skønner ikke rettere, end at det har nogen Interesse. Men selv om man ser bort derfra, selv om man vil sige, at det er ligegyldigt, saa maa den ærede Taler ikke glemme, at der er 6,000 Tdr. Hartkorn, der høre til Folkekirken, der en Mængde Præstegaarde og Præstehygninger, der er Legater, opsamlede Midler osv., det kunde jo dog være muligt, at saadanne Ting ikke lade sig afgøre ved en ganske kort Prøvelse, der kunde dog i saa Henseende være adskilligt at overveje. Jeg ved jo særdeles godt, at den ærede Taler er en meget arbejdsdygtig Mand, men jeg vil dog henstille til hans Overvejelse, naar man nu f. Eks. henlægger under et Departement alt, hvad der hører under Landsbvogevæsenet, alt, hvad der hører under Hospitalsvæsenet og Museumsvæsenet — alt dette er jo Ting, hvorom vi ligge midt inde i en Lovgivningsvirksomhed — om han ikke kunde mene, at det var vel meget at lægge paa en enkelt Mand, at han samtidig med at have alt dette under sig, baade skal have Almueskolevæsenet, det højere Skolevæsen og tillige hele Kirkeafdelingen. Jeg tror dog, det er ganske ubilligt, naar man ser hen til disse saa uensartede Omraader, at forlange, at en Mand skal styre hele denne Afdeling. Jeg tror, at den ærede Taler saa noget for let paa det, naar han talte om det enkelte Kontor med nogle saa Assistentter. Der er ikke saa ganske lidt at gøre med hele det Forhold, naar det skal varetages rigtigt. Han talte fremdeles om, at det var gaaet saa særdeles godt i de sidste 20 Aar, men der stilles vi ad. Jeg har flere Gange sagt, og det er der jo ingen, der har modsiget, at Sønquidres var en Hædersmand og en fortrinlig Mand, og det behøves ikke atter og atter at siges, der er ingen, der har angrebet ham eller hans Minde, men det er lige saa sandt, at der er Sager, som ligge i Ministeriet, som man ikke har kunnet saa afgjorte, fordi de stadig lagdes til Side; Sagerne blive ved at ophobe sig, og det paastaas fra Ministerens Side, at der er Mangel paa Arbejdskraft, Mangel paa Overledning. Var der ikke andet i Vejen, end at Ministeren skulde have en Departementchef at konferere med i Stedet for en Kontorchef, skulde jeg ikke have det mindste imod at følge den ærede sidste Taler, men jeg nægter ikke, at jeg tror, at det er noget andet. Jeg er kommen til den Overbevisning ved at granske og overveje de Sager, der have ligget her i adskillige Aar, og som Medlem af Finansudvalget har jeg ogsaa haft nogen Lejlighed til at se det, at der er